

3. Шврѣтъ же Іисъ Ѡслъ, всѣде на нѣ, ѣкоже
ѣтъ писано: Не бойся дщи Сиѡна (г): сѣ царь твоѣ
градѣтъ, сѣдла на жребаѣти Ѡсли. ст. 14—15.

4. Снхъ же не разумѣша оученицы ѣгѡ прѣжде: но
ѣгда прогласиша Іисъ, тогда поманиша, ѣкѡ сѣа бы-
ша ѡ немъ писана и сѣа сотвориша ѣмѹ. ст. 16.

5. Свидѣтельствоваше оубѡ народъ, иже бѣ прѣжде
сх нимъ, ѣгда Лазаръ возгласи ѡ грѡба, и воскреси
ѣгѡ ѡ мѣртвыхъ. Сегѡ ради и срѣте ѣгѡ народъ,
ѣкѡ слышаша ѣгѡ сѣе сотвориша знаменіе. ст. 17—18.

ИЗЪСНѢНІЕ.

а.) Іуда, предатель-тъ Христовъ, жѣлаашъ, за да
сѣ продаде мѹро-то, и отъ него вземени-ты грошове
да сѣ дадѣть немѹ: зачтото, той конечно мыслилъ,
че ще мѹ побели Спаситель да гы раздаде по сыр-
магы, та тогда лено ще може да утан отъ тѣхъ
повече-то и за себе си: и заради това риказ: зачто сѣ
не продаде това мѹро . . . ?

б.) Началници-ти Іудейскы не само что завидали
на славъ-тъ Христовъ их имали и страхъ, за да не
повѣрѣвать и вѣчки-ты дрѹгы Іудей въ Христа, ко-
гато сѣ съберѣтъ въ Іерусалимъ на праздника въ
много-множество, и видѣтъ Лазаръ, когото възкресилъ
Христосъ. Та заради това тѣм положили намѣреніе,
да убѣжить и Лазаръ, за да го не глѣда народъ тъ,
и вѣрѣва въ Христа .

в.) Ѡсѣаниа е слово Еврейско, или Сѹрско: него
употреблявали Іудей-ти когато показвали радость.
То значи — спасѣн, бѣгопоспѣши нынѣ
(а икогда значи — славослѡвіе, по Теофи-
лакта). И това изговараніе отъ народа съверѣмъ было